

Arrest

nr. 81 479 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE VULDER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Belarussisch staatsburger en verklaart van Belarussische origine te zijn. U werd geboren op 20 oktober 1979 in Grodno (Belarus), waar u ook woonde. U was officieel gehuwd met A. A. (...). Op 10 maart 2010 scheidde u officieel van A. A. (...).

Op 11 april 2011 kwam uw neef V. B. (...) om bij een explosie in de metro van Minsk. Op 15 april ging u naar zijn begrafenis. Dezelfde avond kregen u en uw ouders thuis bezoek van een KGB'er. Hij vertelde u dat u niet naar de politie mocht stappen en dat u uw neus niet in de zaak van uw neef mocht steken. Later zag u de KGB'er verschillende keren in een auto naast uw huis. Eind juni 2011 ging u naar het uitvoerend comité om te vragen met wie u over uw situatie kon praten omdat u niet naar de

politie durfde gaan. U kreeg als antwoord dat u zich niet met de zaak van de aanslag mocht moeien. In juli 2011 werd u thuis door twee personen aangehouden. U werd 's nachts meegenomen naar een gebouw buiten de stad. U werd bedreigd door de KGB'er en een andere persoon. De volgende ochtend werd u vrijgelaten ergens langs een weg. Rond 7 of 8 augustus 2011 kreeg u een slag op uw hoofd naast het flatgebouw waar u woonde. U werd wakker in het ziekenhuis. Begin september 2011 verliet u het ziekenhuis.

Uiteindelijk verliet u Grodno op 2 oktober 2011. U reisde per vrachtwagen met een chauffeur, genaamd V. (...), naar België. Op 4 oktober 2011 bereikte u België en diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: de geboorteakten van uw kinderen, uw rijbewijs, een beslissing over uw scheiding en een convocatie.

Op 13 januari 2012 werden uw ouders telefonisch opgeroepen. Uw moeder en uw broer meldden zich hierop bij de ROVD van de Oktoberwijk.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Belarus problemen heeft met de KGB. Deze problemen ontstonden nadat V. B. (...), die uw neef zou zijn, omkwam bij een explosie in de metro van Minsk.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielaanvraag aannemelijk te maken.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de genaamde V. B. (...) een van de slachtoffers van de explosie in de metro van Minsk in april 2011 was. Het Commissariaat-generaal trekt deze informatie niet in twijfel.

Het Commissariaat-generaal hecht echter geen geloof aan uw verklaring dat u een van de weinige overblijvende familieleden bent van V. B. (...) en dat u hierdoor problemen zou hebben gekregen in Belarus.

U stelde dat de moeder van V. (...), L. (...), overleden was. Tevens verklaarde u dat de ouders van V. (...) al lang gescheiden waren (CGVS, p. 7). U stelde dat V. (...) sinds de scheiding geen contact meer had met zijn vader, S. (...) (CGVS, p. 9). U verklaarde dat uw neef geen broers en zussen had en niet getrouwd was (CGVS, p. 8). U stelde dat V. (...) geen andere familie had buiten u en uw ouders (CGVS, p. 9). U verklaarde dat de KGB'er precies bij jullie thuis langskwam omdat V. (...) geen andere familieleden had (CGVS, p. 9).

Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat verschillende van deze verklaringen tegenstrijdig zijn met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Volgens deze informatie, die afkomstig is uit Belarussische media, woonde V. B. (...) met zijn ouders in het dorp Smolgovovo, in het district Lubanski. Deze informatie vermeldt dat V. B. (...) net voor de aanslag naar Minsk reisde, bij zijn familie overnachtte, afscheid nam en hen vroeg hoe hij het snelst naar het station in Minsk kon gaan. Uit deze informatie blijkt dat V. (...) 's ouders nog in leven zijn en dat bepaalde van V. (...) 's familieleden in Minsk wonen. U stelde echter dat V. (...) 's moeder overleden was en dat hij geen contact meer had met zijn vader. Tevens stelde u dat u en uw ouders de enige overblijvende familieleden van V. (...) zouden zijn. Aangezien u verklaarde dat u in Grodno woonde en nooit langdurig elders verbleef, is het onmogelijk dat u het bedoelde familielid van V. (...) in Minsk zou zijn. De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is bijgevolg tegenstrijdig met uw verklaringen. Deze tegenstrijdigheden hollen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig uit.

Daarnaast verklaarde u dat uw neef in de regio Minsk in een gehuurd appartement woonde (CGVS, p. 7). U verklaarde dat uw neef alleen woonde (CGVS, p. 8). Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt evenwel dat V. B. (...) bij zijn ouders woonde. Ook deze informatie is bijgevolg strijdig met uw verklaringen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder uitgehold.

U stelde bovendien dat u vaak contact had met uw zogezegde neef V. (...). U telefoneerde hem immers een keer om de twee weken (CGVS, p. 8). Als u werkelijk regelmatig contact had met uw neef V. (...), dan kan het Commissariaat-generaal verwachten dat u voldoende op de hoogte bent van zijn woonsituatie en het bestaan van zijn ouders en andere familieleden.

Door deze opmerkelijke tegenstrijdigheden ontstaat grote twijfel over uw verwantschap met V. B. (...) en over de problemen die u naar aanleiding van deze verwantschap zou gekend hebben in Belarus.

Bovendien kan u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van het feit dat u familie bent van V. B. (...) (CGVS, p. 8). Tijdens uw gehoor verklaarde u dat u in Belarus over foto's zou beschikken die uw verwantschap met V. B. (...) zouden kunnen staven. U ging ermee akkoord om binnen de week aan het Commissariaat-generaal foto's of andere documenten over te maken die deze verwantschap kunnen staven (CGVS, p. 8). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog niets ontvangen.

Daarnaast kon u de Belgische asielinstanties geen enkel materieel bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. Zo verklaarde u dat u in augustus 2011 in het ziekenhuis

belandde nadat u een slag kreeg tegen uw hoofd (CGVS, p. 12). U verbleef meer dan twintig dagen in het ziekenhuis (CGVS, p. 13). Tijdens uw gehoor verklaarde u dat u over een medisch attest zou beschikken. U ging ermee akkoord om dit document door uw ouders te laten opsturen en binnen de week aan het Commissariaat-generaal te komen tonen (CGVS, p. 13). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog geen medisch attest of bewijs van uw lange ziekenhuisopname gezien.

U slaagde er tot slot evenmin in de Belgische asielinstanties uw Belarussisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Belarussische staatsburger bij uitstek, voor te leggen. Tijdens uw gehoor verklaarde u nochtans dat u over een Belarussisch paspoort beschikt, maar dat dit document nog in uw woning in Belarus lag, al wist u niet waar precies omdat u het niet terugvond. U ging ermee akkoord om dit document door uw ouders te laten opsturen en binnen de week aan het Commissariaat-generaal te komen tonen (CGVS, p. 4-5). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog niets gezien.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u de door u aangehaalde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt, noch op grond van overredende verklaringen noch op grond van bewijsvoerende stukken.

Uit het voorgaande blijkt dat het Commissariaat-generaal ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan vaststellen, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (de geboorteakten van uw kinderen, uw rijbewijs, een convocatie en een beslissing over uw scheiding) kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De geboorteakten van uw kinderen en uw rijbewijs bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit en die van uw gezinsleden, die het Commissariaat-generaal echter niet betwist, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. De convocatie, dd 25/1/2012, is enkel een fax, wat een beperkte bewijswaarde met zich meebrengt. Ze bevat bovendien geen hoofding van de uitgevende instantie. De convocatie vermeldt daarnaast dat uw broer J. (...) wordt opgeroepen in de hoedanigheid van getuige, maar stelt niet in welke zaak hij zich als getuige zou moeten komen aanbieden. Door het ontbreken van deze gegevens ontstaat ernstige twijfel over de authenticiteit en geloofwaardigheid van deze convocatie. De moeilijk leesbare fax van de beslissing over uw scheiding ten slotte geeft informatie over uw scheiding van uw voormalige echtgenoot, A. A. (...), maar niet over de problemen die u ertoe aanzetten uw land van herkomst te verlaten.

Aangaande de medische problemen waar u melding van maakte (CGVS, p. 4), moet ik aanstippen dat u geen enkel bewijs of medisch attest kon voorleggen waaruit zou blijken dat u daadwerkelijk medische problemen heeft en wanneer deze problemen zijn ontstaan. Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de door u ingeroepen medische redenen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet of met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekende partij meent eveneens dat door verwerende partij een manifeste beoordelingsfout werd begaan. In een tweede middel wijst verzoekende partij op de schending van artikel 33 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen. In een derde middel haalt zij de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5, eerste lid EVRM en in een vierde middel, in het kader van de subsidiaire bescherming, beroept verzoekende partij zich op de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht waardoor de rechten van verdediging zijn geschonden.

Ingevolge hun onderlinge verwevenheid oordeelt de Raad dat voormelde middelen gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Waar verzoekende partij zich beroept op de schending van artikel 33 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van artikel 5, eerste lid EVRM, wijst de Raad erop dat deze artikelen niet dienstig kunnen worden ingeroepen tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, benadrukt de Raad dat deze inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a en b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De Raad wijst erop dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele maar een administratieve procedure is. Op het administratiefrechtelijk vlak zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing op tuchtzaken en derhalve niet op de beslissingen die door de commissaris-generaal worden genomen in het kader van de voormelde wet van 15 december 1980 (RvS 4 april 2007, nr. 169.748; RvS 5 februari 2007, nr. 167.474; RvS 12 januari 2007, nr. 166.615).

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. De Raad stelt vast dat het kernelement van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas het gegeven betreft dat zij een van de weinige nog resterende familieleden zou zijn van V. B. die een van de slachtoffers van de explosie in de metro van Minsk in april 2011 was. Verwerende partij oordeelt dat het ongeloofwaardig is dat verzoekende partij samen met haar ouders de enige familieleden waren van V. B. daar uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de door verzoekende

partij aangereikte gegevens over de woonplaats van V. B., over de ouders van V. B. en over het niet meer aanwezig zijn van andere familieleden flagrant onjuist zijn.

Verzoekende partij beperkt zich desbetreffend te stellen dat voormelde informatie waarop verwerende partij zich steunt krantenartikels betreffen die naar zij meent geen betrouwbare bron uitmaken. De Raad oordeelt evenwel dat het aan verzoekende partij toekomt met andersluidende informatie aan te tonen dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct is, alwaar verzoekende partij op voormelde wijze, door het louter poneren dat krantenartikels niet betrouwbaar zijn, in gebreke blijft. Desbetreffende motivering van verwerende partij waaruit de volstreekte ongeloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas kan worden afgeleid, blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.6. Betreffende het niet kunnen voorleggen van foto's of andere documenten die de familieband met V. B. zouden kunnen bewijzen, van de ziekenhuisopname en van haar Belarussisch paspoort betoogt verzoekende partij dat haar ouders deze niet langer in bezit hebben daar uit vrees voor represailles alles werd vernietigd. De Raad stelt vast dat dit betoog enkel bevestigt dat voormelde stukken niet kunnen worden bijgebracht.

De Raad wijst erop dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde flagrante onjuistheden over de woonplaats en de familiale toestand van V. B. en de ontstentenis van voormeld materieel bewijs op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd.

2.2.7. De vastgestelde flagrante onjuistheden betreffende het meest wezenlijke element van het voorgehouden asielrelaas verhindert terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet de status van vluchteling toe te kennen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze motiveert waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij vergenoegt zich desbetreffend te verwijzen naar de "*algemene veiligheidssituatie in Belarus*" doch toont met deze loutere vermelding niet aan dat er in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 14 en 15) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 27 januari 2012 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze

beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.12. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT